

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3114/2566

บริษัท ส.ผู้ร้อง นาย จ.ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12, พ.ร.บ.ดังกล่าว มาตรา 90/12

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้วย่อมมีผลต่อการดำเนินคดีแพ่งแก่ลูกหนี้ โดยต้องบังคับตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 ซึ่ง ม. 90/12 (4) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งหนี้ นั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของผู้ร้องไว้เพื่อพิจารณาแล้ว ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อไม่ปรากฏว่าศาลล้มละลายกลางที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น จึงต้องด้วยกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการต้องงดการพิจารณาไว้จนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนหรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้เด็ดขาด การที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดโดยไม่ไต่ถามการพิจารณาไว้จึงเป็นการขัดต่อ พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12 (4) อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเป็นเหตุให้ต้องเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) สำนักงาน คปภ.ภาค 1 (เชียงใหม่) ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ชม.106/2564 หมายเลขแดงที่ ชม.57/2565 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2565 ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน ที่ชี้ขาดให้ผู้ร้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ย รวมถึงค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการและค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาแก่ผู้คัดค้าน อ้างว่าคำชี้ขาดดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี เนื่องจากเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2564 ผู้คัดค้านเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการขอให้ชี้ขาดให้ผู้ร้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้คัดค้านจากเหตุละเมิดอันเกิดจากรถยนต์คันที่ผู้ร้องรับประกันภัยไว้ วันที่ 17 พฤษภาคม 2565 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลางโดยศาลดังกล่าวรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการในวันที่ 18 พฤษภาคม 2565 ต่อมาวันที่ 20 พฤษภาคม 2565 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการงดการพิจารณาคดีไว้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12 แต่คณะอนุญาโตตุลาการกลับมีคำสั่งให้ยกคำร้องขอให้งดการพิจารณาคดีดังกล่าวและมีคำชี้ขาดในวันที่ 30 พฤษภาคม 2565 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12 ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว ผู้คัดค้าน

ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ยกคำร้อง ให้ผู้ร้องใช้ค่าฤชาธรรมเนียม แทนผู้คัดค้าน โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี 1,000 บาท ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นนี้ว่า ผู้ร้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2564 ผู้คัดค้านยื่นคำเสนอข้อพิพาทเพื่อให้มีการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) สำนักงาน คปภ.ภาค 1 (เชียงใหม่) ขอให้ชี้ขาดให้ผู้ร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้คัดค้านเนื่องจากรถยนต์คันที่ผู้ร้องรับประกันภัยไว้เกิดเหตุพลิกคว่ำทำให้ผู้คัดค้านซึ่งนั่งโดยสารมาด้วยได้รับบาดเจ็บสาหัส เป็นข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ชม.106/2564 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2564 ผู้ร้องยื่นคำคัดค้านขอให้คณะอนุญาโตตุลาการยกคำเสนอข้อพิพาท วันที่ 17 พฤษภาคม 2565 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลางเป็นคดีหมายเลขดำที่ ฟฟ.9/2565 วันที่ 18 พฤษภาคม 2565 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ วันที่ 20 พฤษภาคม 2565 ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อคณะอนุญาโตตุลาการขอให้งดการพิจารณาคดีไว้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12 อ้างว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของผู้ร้องแล้ว วันที่ 25 พฤษภาคม 2565 คณะอนุญาโตตุลาการมีคำสั่งในคำร้องดังกล่าวว่า คดีนี้มีคำสั่งให้ปิดการพิจารณาไว้แล้วเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2565 จึงให้ยกคำร้อง วันที่ 30 พฤษภาคม 2565 คณะอนุญาโตตุลาการมีคำสั่งชี้ขาดให้ผู้ร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันที่ 18 ตุลาคม 2564 อันเป็นวันยื่นคำเสนอข้อพิพาท เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้คัดค้าน และให้ผู้ร้องรับผิดชอบค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการและค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาด้วย โดยให้ผู้ร้องปฏิบัติตามคำสั่งชี้ขาดภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งชี้ขาด คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นเหตุให้ศาลต้องเพิกถอนคำสั่งชี้ขาดดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า เมื่อมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้ว ย่อมมีผลต่อการดำเนินคดีแพ่งแก่ลูกหนี้ โดยต้องบังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาตรา 90/12 (4) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นนั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น คดีนี้ได้ความว่า เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2565 อันเป็นช่วงระยะเวลาก่อนคณะอนุญาโตตุลาการมีคำสั่งชี้ขาด ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้งดการพิจารณาต่อคณะอนุญาโตตุลาการโดยอ้างว่าผู้ร้องยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการไว้เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2565 และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการดังกล่าวไว้พิจารณาแล้วในวันที่ 18 พฤษภาคม 2565 ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของผู้ร้องไว้เพื่อพิจารณาแล้ว ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ เมื่อไม่ปรากฏว่าศาลล้มละลายกลางที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น จึงต้องด้วยกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการต้องงดการพิจารณาไว้จนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดีหรือ

ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด การที่ต่อมาคณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดในวันที่ 30 พฤษภาคม 2565 โดยมีไต่ถามการพิจารณาไว้จึงเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12 (4) อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเป็นเหตุให้ต้องเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่ากรณีไม่เป็นเหตุที่ศาลจะเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) สำนักงาน คปภ.ภาค 1 (เชียงใหม่) ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ชม.106/2564 หมายเลขแดงที่ ชม.57/2565 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2565 ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

นพพร โพธิ์รังสิยากร · ภัฏ วิทยุมิรพี · สถาพร วงศ์ตระกูลรักษา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://www.thaideka.online/deka/3114/2566) · <https://www.thaideka.online/deka/3114/2566>